

OTIS

Opdrachtenboekje

Naam leerling:

Klas:

Fragment uit 'Otis' (hoofdstuk 3)

Auteur: Martijn Niemeijer

Man, wat moest ik met vijf kinderen?

Ineens had ik toch dorst. Ik liep naar de keuken en schonk een glas mangosap in. Nieuwsgierig keek ik wat Desi verder in de koelkast bewaarde. Het was vast allemaal supergezond, dat ze nog zo'n strak lijf had.

In mijn broekzak trilde mijn telefoon. Dennis belde over het feest vanavond. Alweer.

'Fawaka?'

'Goed, goed.'

'Je moet langs Gino om de drank op te halen.'

'Dat heb je al dertig keer gezegd, slome.'

'Iedereen weet dat je bij jou alles moet herhalen.'

'Verwisselen ze ons dan niet?'

'Wat bedoel je?'

'Laat maar. Je bent zelfs te dom om ruzie mee te maken.'

Dennis begon te giechelen.

'Wat hinnik je nou?'

Maar vanzelf deed ik mee. We waren net twee meiden van dertien. Als Dennis het zei kon alles grappig zijn. Het was maar goed dat hij na onze basisschool met Gino naar een andere middelbare was gegaan. Anders had ik met die Surinaamse grappenmakers geen les

normaal kunnen volgen. Het was al moeilijk genoeg om je havo te halen met zo'n moeder.

'Hé Otis, wist je dat Najibs zus komt met haar vriendinnen?'

'Dan krijg je hem er gratis bij.'

'Praat normaal, waar heb je het over?'

'Die Marokkanen zijn heel anders dan wij . Die lopen de hele tijd met hun mes op zak te hopen dat je aan hun zusje zit.' Ik kon Dennis bijna horen nadeken. 'Najib is heel aardig,' zei hij toen.

'Tot je aan zijn zus zit dus.'

Ik wist dat het vette onzin was, omdat Najibs zus nooit naar een feest zou gaan waar haar broer ook was. Maar Dennis merkte kennelijk niet dat ik hem zat te dollen. Ik hoorde de beld van de voordeur gaan. 'Denise, ik moet hangen. Mijn kinderen worden opgehaald.' Ik drukte hem weg voordat hij wat kon zeggen. Had die gast weer even iets om zijn hersens over te breken. Voor de deur stond een kleine vrouw in een zware, veel te grote jas. Een Poolse, gokte ik. 'Ik haal Artur,' zei ze met een dikke l. 'Artur?' vroeg ik onnozel en realiseerde me op hetzelfde moment dat hij het jochie moest zijn dat ik achter Orlando aan had zien rennen. Ik liet haar binnen en vertelde dat Desi een boodschap deed. Ze keek me bedenkelijk aan. Ik glimlachte zo beleefd mogelijk, want ik hoopt voor Desi dat de ouders zich niet meteen weer zouden bedenken. Wilde ze misschien een glas mangosap? Echt niet?

Kort daarna werden Orlando en Kat opgehaald door hun oudere zus. Nog twee te gaan.

Moeder zou inmiddels wel pisluk zijn dat ze zo lang op haar wiet moest wachten. Ik had al een oproep gemist en een voicemailmelding gezien.

Nu de jongens en Kat weg waren, had Wu Yun niemand meer om achteraan te rennen. Ik vroeg haar te helpen de kussens op te ruimen. Ze deed of ze doof was en ging bij de stille Nuru in de hoek zitten. Ik legde de kussens dus maar zelf op de bank en borg ook de pollepels en spatels in de keukenla op. Wu Yun had de pop uit Nuru's handen getrokken, zag ik. Met angstige ogen keek Nuru hoe de haren van haar pop werden gekamd. Weer ging de bel. Wu Yuns moeder stond voor de deur om de meisjes op te halen. Ze gaf me een plastic bakje. 'Niangao,' zei ze. 'Lekkernij voor Chinees Nieuwjaar.' Het zag er smakelijk uit, een soort stroperige rijstkoekjes, dacht ik. 'Nu geen Chinees Nieuwjaar,' zei Wu Yuns moeder. 'Nu gemaakt voor tante Desi, voor nieuwjaar van hier.' Ik beloofde het aan Desi te geven.

Omdat Nuru te klein was om zelf haar jas aan te doen, hielp ik haar. Ze had zo'n touw in haar jas waar haar wanten aan vastzaten. Na wat gedoe had ik door hoe ik die over haar handjes kon schuiven. De meisjes waren tegelijk klaar en stapten met de vrouw naar buiten.

Wu Yuns moeder draaide zich na een paar passen om, wees op Nuru en zei glimlachend. 'Zij niet van mij.'

'Wat bedoelt u?'

'Zij andere moeder.'

'Dat snap ik. Maar ze kwam toch met u mee?'

'Wij Chinees, zij Afrikaans. Begrijp je? Zij heeft eigen moeder.'

Ze gaf Wu Yun een zetje in de rug en begon de galerij af te lopen.

'Groetjes aan tante Desi!'

'Wie haalt Nuru dan op?' riep ik haar achterna.

'Altijd iemand komen! Is hun kind toch!' Nuru stond midden op de galerij met haar pop tegen zich aan en keek naar de grond. Wat moest ik doen?

Voor dat ik nog iets tegen de Chinezen kon roepen, waren ze al verdwenen in het trappenhuis. Ik liep naar Nuru, boog me voorover en vroeg: 'Heeft je moeder je gebracht of je vader?'

Ze leek me niet te horen of te begrijpen. Dus gingen we maar weer naar binnen. Het was inmiddels tien over vijf. Ik hoopte dat haar ouders nu wel bijna zouden komen en trok haar wanten uit, maar liet haar jas aan. Ik liep terug naar de keuken en zette de niangao in de koelkast. Na vijf minuten ging ik kijken waar Nuru was gebleven. Ze stond nog precies zo in de gang met haar pop voor haar buik. Ik hielp haar weer uit de jas en zei: 'Ga maar spelen, je moeder of vader komt vast zo.'

Ik dwaalde door het huis. In de slaapkamer stond ik een tijdje te kijken naar de foto's aan de muur. Ik wist dat de meeste van Desi's zoon waren, die ze bij haar moeder in Suriname had achtergelaten om hier te kunnen studeren. Ze was zeventien geweest. Haar studie had ze alweer snel opgegeven voor een man bij wie ze niet lang was gebleven. Ze was nooit teruggegaan naar Suriname, had steeds iets nieuws geprobeerd en waarschijnlijk gelogen over wat ze hier deed. Haar zoon was bijna net zo oud als ik.

Het was halfzes. Nuru was weer op haar plekje in de hoek van de kamer gaan zitten. Ze streelde de haren van haar pop en glimlachte. Ze zag er best tevreden uit.

In de andere kamer keek ik in de kledingkast naar Desi's spijkerbroeken, truitjes en jurken. Vaag rook ik haar zoete parfums. Daarna opende ik haar schoenenkast. Stoere schoenen, gympies, slippers, hoge hakken, alles lag er. Ik haalde er een paar sierlijke

lichtgrijze hakschoenen uit en stelde me voor hoe Desi erop liep. Ze had mooie voeten en heerlijke benen. Ook al wist ik dat ze het expres deed om mannen gek te krijgen, ik hield ervan ernaar te kijken hoe ze liep. Een beetje wiebelend, maar elke pas raak. Toen ik aan haar zoon moest denken, borg ik de schoenen weer op. Voor de passpiegel deed ik twintig push-ups en keek hoe mijn hoofd steeds lelijker werd: rode ogen, dikke nek, opgeblazen gezicht. Het gaf niet, ik wist waar ik het voor deed. Mijn borst moest absoluut breder. Ik hoorde dat de wc werd doorgetrokken. Nog een geluk dat Nuru zelf naar de wc kon. Ik moest er niet aan denken ook nog billen te moeten afvegen. Het was kwart over zes. Zeven gemiste oproepen, zeven voicemailberichten. Allemaal van moeder, die hoefde ik niet af te luisteren. Ik kende haar teksten wel.

Nuru zat weer met haar pop en ik vroeg me af of dat wel normaal was. Ik had er natuurlijk geen klap verstand van, maar kon een kind wel uren zo met een pop zitten spelen? Opnieuw liep ik door het huis en plotseling zag ik een schooltasje bij de kapstok staan. 'Nuru' stond er met viltstift op geschreven. Ik opende het. Er zaten een pyjama en een tandenborstel in. Wat was hiervan de bedoeling? Waren haar ouders helemaal niet van plan haar op te halen?

Ongelooflijk! Je kind ergens droppen en zelf lekker oud en nieuw gaan vieren! Dan was ik dus ook mooi genaaid. Wat moest ik doen? Hoe raakte ik haar kwijt? Ik kon moeilijk lukraak overal in de flat gaan aanbellen of iemand wist wie de ouders waren. En die waren dus toch niet thuis, anders hadden ze het kind hier niet gedropt. Ik keek in de kamer of Nuru me zag. Zonder er verder over na te denken, griste ik mijn jas van de kapstok en glipte de deur uit. Ze zochten het allemaal maar uit.

Opdracht 1 individuele opdracht

Je hebt zojuist kennis gemaakt met Otis, de hoofdpersoon uit dit boek. Noteer in steekwoorden, wie jij denkt dat Otis is. Wat voor jongen is Otis? Wat denkt hij? Wat draagt hij? Wat weet je van zijn karakter? Gebruik hiervoor onderstaande tekening.

Opdracht 2 groepsopdracht

Jullie krijgen van de docent een envelop met strookjes. Via deze strookjes krijg je nog meer informatie over Otis en zijn leefsituatie.

Stap 1: De voorzitter leest de strookjes voor aan de groepsleden.

Stap 2: Maak samen groepjes van de strookjes die volgens jullie bij elkaar horen.

Stap 3: Houd een gesprek over de vraag: 'Wat zou Otis nu doen?'

Lees de drie scenario's en kom gezamenlijk tot **een scenario** dat jullie het meest geloofwaardig vinden. Leg uit waarom jullie voor dat scenario hebben gekozen en niet voor de andere.

Scenario A: Otis gaat naar huis zonder Nuru en gaat vervolgens naar zijn geplande feestje.

Scenario B: Otis gaat naar huis zonder Nuru en belt de politie om het verhaal te vertellen. Hij gaat vervolgens naar zijn geplande feestje.

Scenario C: Otis gaat terug het huis in en neemt Nuru mee. Hij gaat niet met zijn vrienden naar het geplande feestje.

Opdracht 3 individuele opdracht

Vul onderstaande zinnen aan:

Nu ik weet wat Otis doet en meer over hem weet,
begrijp ik wel/niet zijn keuze omdat, ...

Als ik Otis was, zou ik hetzelfde/iets anders doen,
omdat .....

